

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מעשה בבלוריא הגירות, שקדמו עבדיה וטבלו לפניה, ובא מעשה לפני חכמים	מתיב רב חסדא:									ז	ו	מז.
קנו עצמן בני חורין	ואמרו: [חכמים]									ז	ו	מז.
לפניה אין, לאחריה לא										ז	ו	מז.
לפניה - בין בסתם בין במפורש, לאחריה - במפורש אין, בסתם לא.	רבא:									!	ו	מז.
לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים, אבל עובד כוכבים גופיה קני, דכתיב: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו, אתם קונים מהם, ולא הם קונים מכם, ולא הם קונים זה מזה ולא הם קונים מכם, למא? אילימא למעשה ידיו, אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידיו? והכתיב: (ויקרא כ"ה) או לעקר משפחת גר, ואמר מר: משפחת גר - זה העובד כוכבים אלא לאו לגופיה, וקאמר רחמנא: אתם קונים מהם אפילו גופיה.	רב אויא:										ו	מז.
אימא: בכספא ובטבילה	פריך רב אחא:									ז	ו	מז.
קשיא.											ז	מז.
וצריך לתקפו במים	שמואל:										ז	מז.
כי האי דמנינן עבדיה דרב אשי בעא לאטבולי, מסריה ניהלייהו לרבינא ולרב אחא בר' דרבא, אמר להו: חזו דמנינן קבעית ליה. רמו ליה ארויסא בצואריה, ארפו ליה וצמצמו ליה, ארפו ליה - כי היכי דלא להוי הציצה, צמצמו ליה - כי היכי דלא לקדים ולימא להו לשם בן חורין אני טובל. בהדי דלי רישיה ממיא, אנהו ליה זולטא דטינא ארישיה, ואמרו ליה: זיל אפטי לבי מרך.										ו	ו	מז.
חזי מר, הני דבי פפא בר אבא, דיהבי זוזי לאינשי לכרגייהו ומשעבדי בהו, כי נפקי צריכי גיטא דחירותא או לא?	רב פפא לרבא:									א	ו	מז.
איכו שכבי, לא אמרי לכו הא מילתא	א"ל: [רבא]									!	ו	מז.
מוהרקייהו דהני בטפסא דמלכא מנה, ומלכא אמר: מאן דלא יהיב כרגא משתעבד למאן דיהיב כרגא.	הכי א"ר ששת:									!	ו	מז.
ר' חייא בר אבא אקילע לגבלא, חזא בנות ישראל דמעברין מגרים שמלו ולא טבלו, וחזא חמרא דישיראל דמזגי עובדי כוכבים ושתו ישראל, וחזא תורמוסין דשלקי עובדי כוכבים ואכלי ישראל, ולא אמר להו ולא מידי.	[רבי חייא בר אבא]										ו	מז.
אתא לקמיה דר' יוחנן, א"ל: צא והכרו על בניהם שהם ממזרים, ועל יינם משום יין נסך, ועל תורמוסן משום בישולי עובדי כוכבים לפי שאינן בני תורה.	[רבי יוחנן]										ו	מז.
על בניהן שהם ממזרים - ר' יוחנן לטעמיה											ו	מז.
לעולם אין גר עד שימול ויטבל, וכיון דלא טביל - עובד כוכבים הוא	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:										ו	מז.
עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל - הולד ממזר.	ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										ו	מז.
ועל יינם משום יין נסך - משום לך לך אמרין, נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב.											ו	מז.
ועל תורמוסן משום בשולי עובדי כוכבים לפי שאינן בני תורה											ו	מז.
הא בני תורה שרי											ו	מז.
כל הנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בשולי עובדי כוכבים, והא תורמוס אינו נאכל כמות שהוא חי, ויש בו משום בשולי עובדי כוכבים	והאמר רב שמואל בר רב יצחק משמיה דרב:										ו	מז.
ר' יוחנן כאידך לישנא סבירא ליה										!	ו	מז.
כל שאין עולה על שולחן מלכים לאכול בו את הפת - אין בו משום בשולי עובדי כוכבים	דאמר רב שמואל בר רב יצחק משמיה דרב:									!	ו	מז.
וטעמא דאינן בני תורה, הא בני תורה שרי.										!	ו	מז.
גר שמל ולא טבל - ר"א אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באבותינו, שמלו ולא טבלו	ת"ר: [רבי אליעזר]										ו	מז.
טבל ולא מל - ר' יהושע אומר: הרי זה גר, שכן מצינו באמהות, שטבלו ולא מלו	[רבי יהושע]										ו	מז.
טבל ולא מל, מל ולא טבל - אין גר, עד שימול ויטבול.	חכמים:										ו	מז.
ורבי יהושע נמי גילף מאבות											ו	מז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ג קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולין ליבמותו		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	
מז	ז																							ור"א נמי גילף מאמהות	
מז	ז																							וכי תימא, אין דנין אפשר משאי אפשר	
מז	ז																							מנין לפסח דורות שאין בא אלא מן החולין? נאמר פסח במצרים ונאמר פסח בדורות, מה פסח האמור במצרים אין בא אלא מן החולין, אף פסח האמור לדורות אין בא אלא מן החולין	והתניא, ר"א:
מז	ז																							וכי דנין אפשר משאי אפשר?	א"ל ר' עקיבא:
מז	ז																							אע"פ שאי אפשר, ראייה גדולה היא ונלמד הימנה	א"ל: [רבי אליעזר]
מז	ז																							אלא, בטבל ולא מל - כולי עלמא לא פליגי דמהני, כי פליגי - במל ולא טבל	
מז	ז																							רבי אליעזר יליף מאבות	
מז	ז																							ורבי יהושע?	
מז	ז																							באבות נמי טבילה הוה.	[רבי יהושע]
מז	ז																							מנא ליה?	
מז	ז																							אילימא מדכתיב: (שמות י"ט) לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם, ומה במקום שאין טעון כבוס טעון טבילה, מקום שטעון כבוס אינו דין שטעון טבילה	
מז	ז																							ודלמא נקיות בעלמא	
מז	ז																							אלא מהכא: (שמות כ"ד) ויקח משה את הדם ויזרוק על העם, וגמירי, דאין הזאה בלא טבילה.	
מז	ז																							ורבי יהושע, טבילה באמהות מנלן?	
מז	ז																							סברא הוא, דאם כן, במה נכנסו תחת כנפי השכינה?	
מז	ז																							לעולם אינו גר עד שימול ויטבול.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:
מז	ז																							פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים	
מז	ז																							מאן חכמים? רבי יוסי	
מז	ז																							הרי שבא ואמר מלתי ולא טבלתי - מטבילין אותו ומה בכך, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]
מז	ז																							אין מטבילין	רבי יוסי:
מז	ז																							לפיכך מטבילין גר בשבת, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]
מז	ז																							אין מטבילין.	רבי יוסי:
מז	ז																							לפיכך מטבילין גר בשבת.	אמר ר:
מז	ז																							פשיטא, כיון דא"ר יהודה בחדא סגיא, היכא דמל לפנינו מטבילין, מאי לפיכך?	
מז	ז																							מהו דתימא, לרבי יהודה טבילה עיקר, וטבילה בשבת לא, דקא מתקן גברא, קמ"ל, דר' יהודה או הא או הא בעי.	
מז	ז																							אין מטבילין.	רבי יוסי:
מז	ז																							פשיטא, דכיון דאמר רבי יוסי תרתי בעינן, תקוני גברא בשבת לא מתקנינן	
מז	ז																							מהו דתימא, לר' יוסי מילה עיקר, והתם הוא דלא הואי מילה בפנינו, אבל היכא דהואי מילה בפנינו - אימא ליטבל זה בשבתא, קמ"ל, דרבי יוסי תרתי בעי.	
מז	ז																							עובדא הוה בי רבי חייא בר רבי	רבה:
מז	ז																							רבי אושעיא בר רבי	ורב יוסף מתני:
מז	ז																							ר' אושעיא בר' חייא	ורב ספרא מתני:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
דאתא לקמיה גר שמל ולא טבל, א"ל: שהי כאן עד למחר ונטבלינך.								○						מז:
ש"מ תלת: ש"מ גר צריך שלשה, וש"מ אינו גר עד שימול ויטבול, וש"מ אין מטבילין גר בלילה.								■				◇		מז:
ונימא: ש"מ נמי בעינן מומחין							⚡							מז:
דלמא דאיכלעו.							!							מז:
גר צריך ג', משפט כתיב ביה.		רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:									■	◇		מז:
מי שבא ואמר גר אני, יכול נקבלנו? ת"ל: אתך, במוחזק לך.		ת"ר:										■	◇	מז:
בא ועדיו עמו, מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) וכי יגור אתך גר בארצכם.												■	◇	מז: